

8.8.1963

רטי מושטיב לנגי אשכנל; חברג נציגי,

גדלת נזקמת לפגישת זו מכתה פגשנות שתין לשבועות האחרוניים, כאן הפגישה, עמוק יזרעאל, מקום שהאדם נהדרת בפגש ייחד, מקום שתיגתי אונר, שמייה של האנומת ותשנושים של האומת בפגשים ייחד, דברו כל חבריהם על חלקו במת שבועת; אבל העשייה המשנית בעשית על ידיכם, אני תייתי לא יותר מאשר מלא תפקידן של בר המשך בחובקה, בחובקה משמשת סמרק לנו, ואתם יודעים שהוחוץ 5-8 ברות בחובקה יש עוד בר אחד שעומד מהצד - וזה המשך, אשר בעדרתי מדריכים את הנרות במשך החובקה, מתיזום הראשון של חוכה עד ליום השינוי, כאשר כל 8 הנרות דולקים ומאיירים. ומסורת זו מסלימה את תקומתה של ישראל, עברה ועתידה.

לא תייתי עם קבוצת החברים שעלו על הקרקע כאן. תפקידם היה כתפקידו של אותו המשך, אשר בלי הנרות, בלי הדריות ובלי הפתיחלים ובלי השמן הזה שאותם המצתם אותו מגופותיהם, שכם ושל משפחותיהם - לא היה לי שום תפקיד, לא הייתה יכולה לבצע דבר - לא רענן ולא הרצלפלד היו יכולים לעשות, בלי אותם החברים הצעיריהם והתקים שি�ושבים כאן.

נפל בגורלנו ובכבודתו לשרת אתכם, כאשר אתם הגיעם, כאשר העם בהמוגיו הופיע, לאחר האסון הגדול, לאחר המלחמה, כאשר התחלו להגיע הנה פזרוי ישראל - הגיעם אתם ואתכם יחד יכולנו לעשות מה שבועת כאן, לבבו מה שבנו ורך עזרתכם יכולנו גם אבחנו מלא תפקיד.

חברג נציגי, אמר כבר אחד החברים כאן - אתם מיצגים את העצמאות, תלגוט נמקלה, יחד אתם גשבים גם ראשנו המתישבים בישראל, אתם מיצגים את הצמרת את השנושים של האנומת בברית, כך ראיון נוך האמונו, ואם אתם עזיזם לא מרגשים זאת, אם לרבים בארץ כבר לא מגלים כך - אובי מאמיין כי יבנהן גמנסיה תחילה מחדש להריגש זאת,

זה היה דבר אשר בשאנו בלבוג מתייחסים בראשונים, משחר

תבונתו, בפניזן נבראץ, מראשית עצידת של התבונעה, נאבי זונבר את עצמי בפתח-תקנות, כענבר בפרדס נחצפלר ענבר בפרד אחר – את דגנית נבותל – כל שלקטבו נאגרבו משך תשבים עד קום המדיבת – כל מה שלקטבו נאגרבו יכנלון לתעמיד לדרותכם – למפעל גדול לנו ציפיון משך תשבים כי יונם לבנו נלא בתיה בנדיין נתעם בתמניגו יבוא להתחל

מחדר אברצן,

בלעדיהם לא היה לנו סדן לפעולתה. נמה יעשה פטיש בלי סדן?

מה יעשה "המשיח" בלי הגרות בחוכמת? כאשר חסום התבונת – ה"משיח" דנלק יחד אתם.

חברי ויזידי, לא יוכלו לעשות כל מה שרציבו ב-10 – 15

תש מט הרשוות; לא תמיד תינו לבו הכלים הדרייניס לכר.

כולכם עכשו מספרים בשבחו של אשכנז. אבל אובי גודע

שהינו ימים קשים, היו ימים שהתרגズתם וכעתם; וגם אובי כעטתי והתרגשתי, כי לא כל מה שאבי צריך היגייתי לעשנות – יכולתי לעשות.

אבל לכובנו היום הרגשה, כי בכתב פרק אדר, פרק מפואר,

אחד מן הפרקים המפוארים בתולדותיו של עם היהודיים, בונגאו להתחל מחדש בארץו.

מה תיזיבו שווים בלי התיאחות והשורשים בקרקע, מכאן

ועד באר-שבע, מה הייבו שווים לו לא ריכזו 3/4 – 1 מיליון של העם באיזוריים אלה

במשך 2 – 3 שבועים, לו לא אTEM שהתפזרת ברחבי הארץ ותיכתם שורשים בה. האומה

ותרבותה יצמחו מן הערים האלה.

ונ גם אם אתם לא מרגישים זאת עבשינו, הרי יבוא יום

שמשורר ונופר נחונת אשר יקומו מהכפרים הכללן – הנה יתדרש מחדש את תרבות ישראל, תיא

צמוח מהכפרים האלה, מהכפרים החקלאיים, מן תושבים מהחקלאים, מהבת ירושלים, ממעיינה

הרוחניים הקדומים; מכל אלה עלתה נתבנה נתחדש רוחם ישראל, תתחדש האומה ובזכה לשזר

ולתמשיך באנטם החונטים, אשר בקרענו לפבי כ-2000 שבט כשగורມנו מעלה אדמתנו.

משنم כר אמרתgi – גדנת ניקרת לי מאר הפגישת חזן עם

רדת המש – אבל תמש לא ינורנת, בעזרתכם תיא ענلت, שימוש ענلت על עם ישראל בעזרתכם,

בעזרת תושבים, בעזרת מאבשים האלה שענשיהם את תמלאתה, אנטם האלפים אשר ממשיכים

את עבדת הראנסרים, המתישבים בדגבית, בתלול נמרובית, נעל גם של מתישבים אלה, חברים נאבי עבדו על מנת לאפשר לכם לחתפוחן, נפיקתכם חוקלאות, אשר רבים מארצאות שנובות באים למלמד אצלנו,

ואגלה لكم סדר, חברים ~ באנטם תים של עלייה מהמורבית, של מאות אלפי ענלים ~ גושבון מנות משפחנות על הקרקע, הקמנון עשרנת ישנים בשנה אחת. ובאותם הגמים אמרנו לך טובי החברים, חברים יקרים פוג אלין ואמרו לך: אשכנל, لأن אתה הוילר, لأن אתה מובייל? צתה גנדע מטה אתה לנתק על עצמן, איזו אחריות אדרת ועכמתה זו כלפי העם בישראל, כלפי ריבות אלה, כלפי היהודים שבאים הנה מכל הארץ? אם חילתה לא תצליח, הרי ראשון שיתלו אנטנו על אחד העמודים של הטלגרף ~ יהיה זה אתה. אבל אבי אמרתי: ברצות העם הזה ~ והוא חייב לרשות ~ הוא יצליח; הוא רוצה והוא יצליח, ואין לנו דרך טובת יותר להצלחה, וגישה זו, זוג זה בין אדם ואדמה עמוק יזרעאל, בימים אלה, כאשר משליחות קלאית ~ בשלחתי עכשו לשיחות יותר גבוהה, יותר אחרית ~ ובר להפגש אתם, הרי זה סיינק רוחני מאין כמותו.

כולנו בהרגשה, עם כל מה שחרר עזיבין, אם ישראל סבל בשיכתו לארצו, אחרי כל מה שעבר עליו ~ הינו הצלחה הצלחה גדולה להבות שורשים ~ להבות שומר באדמות ובמולדותו ולהתפזר על פני ~ כל הארץ לאורה ולרווחה, להיאחז בבה, להתיישב בה וליצור דור חדש של יוצרים ~ הרי זה דבר בפלא שאין כמווהו. חברים, שכחתי בראשית דברי להצדך על האיחוז שלי ~ והוא קשר בתפקידו כראש ממשלה ובונספ' זהה כשר הבטחון. ואביגי הבטחון הוא עבין שתלי מרגע ותלי מי מתחילה הרשות ומי המתוכנן ראשון. ואבי רוצה להגיד לכם שתדי ~ מה אהרתי, יש לי עבין לספר לכם זאת.

אבי תיום בטיתי לראות כמה קשיגים קטנים וגודלים שיש לנו בגבול הסורי, שמעתם גם תינס אחריו הטרים גרגיגת פת נשם, אחריו הטרים אמרתו, יחד עם ענד אבשים שאתם מכירים אותם, עם גנסף נגי' נעם ראש תפחת הכללי נעם ענד חברים ~ לאן נלאנת מתן החלק הצפוני של הארץ, המושב הנא אן לא?

אתם ذיכרים זאת, האם זאת לא מזכיר לכם אכאר, לתבדיל, משה רבנו שלח את המרגלים לתנור את הארץ ~ נלמגיד לנו לאחר מכן מטה טيبة של הארץ, הטנבת היא אן רעת, נאם אבי טנעת קצת בצעטנט ~ גמלהן לך אלה שינודעים את התביב'יר

נאבי תלכתי לראות מנג' חלך הארץ מזת, ממיינש בענין לא,  
 נרונם זי תיניר העזיר, בראש תומשלת שעניא עזיר לסרים את דברו  
 נאבי מכבר זאת, נאסיים דבריך נאנמר לכם, כי אחרית בס-10 רגעים, כזו לראות את  
 שימושה בחלך מזת של הארץ, נזת לך יונתר זמן מפז שחוותבי,  
 נאבי רנטצט ביןום זה לתאגיד לכם ~ לכם, אbei מתכוון גם לצערירים,  
 לילדיהם ולתיקונונת שאבי רנאת בזרועות אמניגתם ~ כי מכאן נמכם צרכיכם לצאת,  
 ויצאו בימים הקרים, תנך פוגים מעוטות כוחנות חזשים, מתרוגבים גרעיבים חדשים, שם ש  
 שאבו עשייבו לפניה 15 שנה,vr גם אכשין ומcause יצא כוח חדש לישיבת השמה הגדולה,  
 שתיא גדולה יונתר מכלפי שאתם מתראים לעצמכם.  
 וכמקובל אצל יהודים, בראש כל השימוש להייזר גם תמיד \*  
 באיזה דבר שטענו תיקון ועלינו מתחללים ~ עדיין ארצנו לא מיושבת כולה ובחלקים  
 גדולים היא שוממה, ועדיין היא מצפה למתיישבים ~ לבטים וכפרים שאורחות נוצצים בתוכם.  
 ואבי רוצה לברך אתכם נלהוניות لكم על הפגישה הדעת. ואבי  
 יצא לברך את כל אלה שיעששים כאן ובודאים באחריות של התישובתבו בארץ, ~ لكم את  
 כל הנוחים כאן, כי עוד בחינוי ובימים הקרים בזכתה לגל חדש, גל בוסף ומפואר,,  
 לככושת ולהתיישבותה של שמתה ישראל.  
 אbei מודה לכם.

---